

Spørgsmaal, som han har stillet det som en Betingelse for det sjællandske Sernbanestab, at den Linie, hvormed der nu er Tale, skal lægges ved den sydlige Grensede af Holbæk formodentlig med den Sernbanestation der medens man forøvrigt benytter den sydlige Linie fra Udgangspunktet ved Roskilde udenom Eriksholms Fjord og ifølge sin Helhed den sydlige Bane, bliver der ikke Tale om at faa den korteste Linie, er det nemlig af største Betydning at faa den lange Linie saa kort som muligt.

Formanden: Dette Spørgsmaal foreligger vel ikke til Forhandling ved denne Forespørgsel, men efter den Anledning som den høitærede Ministers Foredrag gav dertil, har jeg ikke villet forhindre, at det er blevet berørt.

Indenrigsministeren: Jeg havde ved at forlange den korteste Linie, to Diemed, dels at flette den kortest mulige Forbindelse, ikke blot mellem Roskilde og Holbæk, men for Alt hvad der ligger Vest for Holbæk; men tillige havde jeg den Hensigt derved at ville inddrage Horns Herred i Sernbaneforbindelse med den sjællandske Bane, idet en eventuel Linie til Frederiksfund selvfølgelig hverken vilde være Vølborg Herred — tror jeg, det hedder — Sønden for Horns Herred eller den sydlige Del af Horns Herred, til virkelig Nytte. Jeg tror nu at være nødsaget til, at maatte opgive det ene af disse Diemed, nemlig dette, at gjøre Linien kortere end den først projekterede sydlige Linie. Men det staar for mig saaledes efter Alts hvad der er passeret, at naar det kan ske uden at forlange Linien — og den længste Linie her vil ikke derved blive længere — saa har Horns Herred et Krav, der ikke uden videre kan afvises, naar der ikke foreligger nogen aldeles bestemt Grund til at maatte fornegte det. Jeg tilstaar nu, at naar man har to Sernbanelinier, der om trent løbe parallelt i høist 4 Miles Afstand, saa kan jeg ikke se at der er nogen Nødvendighed eller at det skulde være fornuftigt at lægge en Bane ind mellem disse to Linier, hvorved der saabenbåret kun vil kunne staaes en Betvæmmelighed

for dem, der ellers med lige saa stor Letthed kunde komme enten til den nordlige eller til den sydlige af de to Linier, hvorimod, naar man fører Bøien Nord om, vil man faa fat paa et Terrain, der ikke under andre Omstændigheder vil kunne staaes den fornødne Forbindelse med Hovedstaden.

Berg: Det specielle Spørgsmaal, der er berørt, skal jeg ikke gaa ind paa, da jeg antager, at den høitærede Formand ikke ønsker dette Spørgsmaal drøftet her, hvilket vilde være saa meget mindre rigtig — forekommer det mig — som ærede Medlemmer ikke ere forberedte paa at optage Diskussionen om dette Spørgsmaal, et Spørgsmaal, der utvivlsomt ikke har ringe Betydning, og hvormed der formentlig her i Salen hersker meget dette Meningen. Jeg tillæder derfor fuldstændig den høitærede Formands Opfordring til os om ikke at blande os videre i det specielle Spørgsmaal. Jeg vil derimod gjerne sige et Par Ord om selve Forespørgslets Indhold. Der er tale om to Strømninger i de Bevægelser, der ere førte i denne Sag, men der er ikke nærmere betegnet, hvor disse to Strømninger formodentlig egentlig havde deres Kilde. Jeg tror, at disse Strømninges Kilde formodentlig ligger i selve Regjeringen. Jeg tror, at de to Strømninges egentlige Hjemsted er i Regjeringen, blandt Regjeringens egne Medlemmer, og at derom der ikke havde været to Strømninger, af hvilke den ene gik over Roskilde-Holbæk til Kallundborg, og den anden med en vis Forskærighed havde dvælet ved en Bane fra Grønningen over Frederiksfund til Kallundborg, vilde vi maatte have været fri for de gjentagne Forhandlinger om dette Spørgsmaal, der maatte have været nødvendige, men ikke videres ophængelige. Det forekommer mig, at den meget ærede Indenrigsminister kunde have gjort Noget til, at dette Forhold havde været noget anderledes, og jeg skal sige min Opfattelse saa klart som muligt i den Henseende. Det forekommer mig, at den meget ærede Indenrigsminister, efter at han var kommen til Kundskab og nærmere Fortaalelse om, at hans Fortolkning af Garantispørgsmaalet ikke kunde holde Stif, og i den Henseende maatte bote